ანდრეევანისტი ჯაილ კუშნისა ხელმძღვანელობით

კომუნისტი

მეოთხე წელიწადი

საქართ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური ბ ბილისის კომიტეტის და სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მუშაურთა დეპუტატების საბჭოების ცენტრ. აღმასკომის ორგანო

რედაქცია თბილისი, გუსთაველის პროსპექტი № 24, მეორე სართული

მთავარი კანტორა ობილისი, რუსთაველის პროსპექტი, 24 ტელეფონი 10—49

რედაქციაში საქმიანობის მიღება-პარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმეებისა 10—11 საათ.

ტელეფონები (რედაქტორის 14—76 (მდივანის 10—58

წერილები ფასი: მუშა-მოსამსახურეთ —65 კ., დანარჩ. ქალაქში—85 კ. ქალაქს გარეთ 95 კ. განცხადებები: ნომრის ტროკით—20 კ. ასოობა ციფრებით—60 კ., ზედ გვერდზე—40 კ. ასოობა ციფრებით—60 კ., ზედ გვერდზე—ორჯერ მეტი. სამკლავიანი განცხადება—3 მან., განმეორებითი განცხადება 15 პროცენტ. შეღავათით. განცხადება მიიღება ნაშუადღე. 3 საათამდე.

დღიური

— ოდგომარეობა ჩინეთში გამოსწორებულია; მხედრობა შორის არ მომხდარა არავითარი შეთანხმება.

— ჩინეთის ხელშია გამაცანდა, რომ მას ეხლა ორი მთავრობა აქვს ხანგრძლივ რესპუბლიკების კავშირის.

— იაპონიაში ამჟამად სასიკეთო გარემოება ჩამოვარდა, რომელმაც გაანადგურა მთელი მოსავალი.

— ფაშისტები განაგრძობენ ტერორისტულ სროლა-კვლას განიზაციების დარბევას და კომუნისტების დევნას.

— ამ უკანასკნელ ხანებში ბერლინის პოლიციამ ქვეყნა დატუსაღა კომუნისტები.

ვიგლეთქა

№ 211 (1066) სამშაბათი 16 სექტემბერი 1924 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 4 კ. № 211 (1066)

ვოსყიდულები

დღეს მკითხველი ნახავს ჩვენ გაზეთში ცნობას ლონდონიდან იმის შესახებ, რომ მეორე ინტერნაციონალის ბელადი და ინგლისის ეხლანდელი მთავრობის თავმჯდომარე მაკდონალდი ცნობილ სამრეწველო ფირმის „მაკეიტის ტრესის“ აქციების მეპატრონე ყოფილა.

ლონდონის პრესაში გამოქვეყნებულ ამ სენსაციურ ამბავზე კიდევ უფრო მეტად საყურადღებოა თვით მაკდონალდის განმარტება, რომელიც არაფერ სათაკილოს და ამარცხვინოს არ ხედავს ამაში. ის აბობს, რომ მისი პირადი ცხოვრების მატერიალურათ უზრუნველყოფისათვის მხრუნველობას იჩენენ ბურჟუაზიის წარმომადგენლები.

ის ძალიან სწუხს, რომ ზვითი ხელნაწერი ფირმის დირექტორისთვის შეფის მიერ ბარონეტის ტიტულის მინიშნებას პრესა ხსნის მასთან მაკდონალდის კარგი განწყობილებით.

მაკდონალდი აღშფოთებული და შეურაცყოფილია. მაგრამ არ იფიქროთ, რომ ის თავის თავზე სწუხდეს! არა, მაკდონალდი „უანგარო“ კაცია და ძალიან ზრუნავს თავის მეგობარ კაპიტალისტების „კეთილ სახელზე და ღირსებაზე“.

ყველაფერი ეს სრულებით შეფერის და მშვენიერად ახასიათებს მეორე ინტერნაციონალის ბელადებს და მაკდონალდიც არ ღალატობს ამ ტრადიციებს ისინი და მათ შორის მაკდონალდიც სცდილობენ ერთგულად ემსახურონ ბურჟუაზიას, ემსახურონ მას არა შიშით, არამედ სინდისის ქვეშ.

მათ სრულებითაც არ აშინებს ბრალდება მუშათა კლასის ინტერესების ღალატის შესახებ. მაკდონალდის განმარტება, ამ მხრივ ძალიან ნათელ ნიმუშს წარმოადგენს. მაკდონალდი ამბობს, რომ მისი ბრალდება ყოველ საკითხს ბურჟუაზიული თვალსაზრისით უდგებიან და მუშათა კლასის ინტერესები ჯერჯერობით მისთვის უცხო გახდა მათთვის.

მეორე ინტერნაციონალის კვეშის საერთაშორისო კონტრ-რევოლიუციასთან და რუსეთის თეთრგვარდიელ გენერლებთან ალასტურებს ბორის სავინკოვის განცხადებანი საბჭოთა სასამართლოში და მისივე წერილი პატიმრიდან ლონდონის პრესის ცნობები და მაკდონალდის განცხადებაც აგრეთვე ალასტურებს მეორე ინტერნაციონალის ბელადთა გამყიდველობას და ბურჟუაზიისაგან მათ პირად დამოკიდებულებას. ყოველივე ეს სრულებით ეგუება მეორე ინტერნაციონალის ბუნებას და საერთო პოლიტიკას. ამასვე მაკდონალდის წინასიტყვაობა მოწმობს, როცა ის ჰნიშნავს თავად-აზნაურობის მდგომარეობის გაუმჯობესებას! სავსებით არ დასცალდათ მენშევიკებს, თორემ პრაქტიკულ შედეგებსაც მოვიღებდით. ეს შედეგები უეჭველად ის იქნებოდა, რომ გაიძეძერა მენშევიკური მთავრობა „ბრყინვალე წოდებაზე“ და მიწებსაც დაუბრუნებდა, რომელიც „მიიღეს“,—რა თქმა უნდა ფასით,—მიწის მუშებმა. ეს აღარ დასცალდათ, მაგრამ რაც ჩაიდინეს იაც კი საკმაოა.

მენშევიკები ატყუებდნენ არა მარტო „შეუგნებელ ტიტეებს“ ატყუებდნენ „ქართულ საზოგადოებრივ აზრს“. ისინი ამბობდნენ: ჩვენ ვაღიარებთ საქართველოს დამოუკიდებლობას. ამას ჩვენთვის არა ტაქტიკური მოსაზრებითი, არამედ ღრმა პრინციპიალური შეხედულებითი. ამავე დროს „მინისტრი“ ევგენი გეგეჭკორი გაგრის რაიონში მაე გენერალ ალექსეევს ეფიცებოდა: როგორც კი აღვადგენთ რუსეთს, —რასაკვირველია, ალექსეევისა და მენშევიკურს,—საქართველოს დაუყოვნებლივ შემოგერთებთო. მენშევიკური პრესასაც უდიდეა ასეთი სუხი.

ერთი სიტყვით, მენშევიკური რეაქციის ისტორია სიკრისა და გაიძეერობის ისტორიაა. არც ერთი პოლიტიკური პარტია, რომელიც ატარებს „მუშათა პარტიის“ სახელწოდებას, იმდენად არ ჩამბრჩვალა ყალთაბანდობის ჭაობში, როგორც ეს მოუვიდა ქართულ მენშევიკურ პარტიას. ამიტომაცაა, რომ შეგნებულ მუშებისა და გლეხების თვალში მენშევიკი სიცრუისა და გაიძეერობის ნიშანია, მენშევიკობა „მოშენიკობის“ სინონიმია.

უკანასკნელ დღეების „გამოსვლებმა“ სავსებით გაამართლა მენშევიკებზე ასეთი შეხედულება. მენშევიკები გაშიშვლდა პოლიტიკურად, გაიხრწნა ფაქტიურად, საბოლოოდ დაეცა მისი „პატივი და დიდება“ ხალხის იმ ნაწილშიაც კი, რომელიც გუშინ და გუშინწინ მას ადიდებდა, გუნდრუკს უქმეედა. ჩვენ შეგვიძლია სავსებით მიუდგომლად, სრულებით ობიექტიურად ვსთქვათ, როგ ამ „აჯანყებამ“ **დასრულა ქართული მენშევიზმის** ლიკვიდაციის პროცესი. ჩვენ ვიცოდით, მენშევიკებს ზურგს უმაგრებდა ყოფილი გაბატონებული კლასი. თორმეტმა ათასმა მუშამ და გლეხმა ხელი აიღო მენშევიკობაზე. მაგრამ მაინც აშკარა იყო, რომ მენშევიკური პარტია კიდევ „ცოცხლობდა“ მეორე თორმეტი ათასი ყოფილ თავადების, აზნაურების, სპეკულიანტების და ბერმონხან-მღვდლების ლაკეა-კუთხეეით. მომდარ „გამოსვლების“ შემდეგ ბოლო მოეღო ამ „ურიცხვ“ და „უძლეველ“ არმიასაც. ძველი ცხოვრების ეს წაწამს საზოგადოებრივი სხეულიდან რკინის შანთით ამოიწვა. მენშევიზმსაც გამოეცალა უკანასკნელი თავშესაფარი.

გლეხობის შეუგნებელ ჯულაკური მენშევიკური ნაწილი? დამშვიდებულად შეიძლება ითქვას, რომ ეს „გადმობრებულები“ ნაწილიც გაუსულდა ხელიდან მენშევიკებს. ტყუილს მოკლე ფეხები აბია. მენშევიკები იმედებით, ოცნებებით კვლავ-დნენ „მომენშევიკე“ ელემენტებს. ეი დღეს დაეცემა საბჭოთა ხელისუფლება, ეი ხვალ „ჩამობრძანდება“ ჟორდანია თავის ამალით—ასეთი იყო მოძღოდინითა განწყობილება. დღე დღეს მისდევდა თვე-თვეს წელი-წელს, მაგრამ „ნოეს კიდობანი“ მაინც არ ჩნდებოდა შავი ზღვის ჰორიზონტზე. ევროპის ბურჟუაზია ყურს არ იბერტყავდა, ხოლო მუშათა კლასი გაქცეულ „მთავრობას“ ოდნავადაც არ თანაუგრძნობდა. ამას მოუმატეთ კიდევ სხვა გარემოებაც, პირველი—საბჭოთა კავშირის შინაური ცხოვრების გაუმჯობესება, მეორე—მისი საერთაშორისო მდგომარეობის გამტკიცება. ვერ გასკრა ქართულმა გულუბრყვილო-პურ-მარილმა, ბენიას ტოლუმბაშობისა და ნიკ ბერიძის „ოსტატობამ“ მაკდონალდის თავში: იცავნეს ბოლშევიკური რუსეთი, ბოლშევიკური საქართველო, საბჭოთა წყობილება.

დადგა მენშევიზმის ნამდვილი ზამთარი. საგარეო ფრონტზე დამარცხებამ გული გაუტეხა შინაურ მომხრეებს. სანამ მენშევიზმის მაჯის ცემა კიდევ არ იყო შეწყვეტილი, საქირო იყო „საომარ ოპერაციების“ დაწყება. ცდა ბედის მონახევრეა. ეროპის „ბედმა“ უმტყუნა. ჯერი „ცდაზე“ მიდგა. შესაფერი დრო—აგვისტოს მიწურული, რუსეთ-ინგლისის მოლაპარაკების დასასრული.

„გამოვიდნენ“ „ჯანყდნენ“, აქაიქ „დაიკერეს“... რა ლოზუნგით გამოიყვანეს „ურიცხვი ჯარები“? მოტყუების, გაიძეერობის, ყალთაბანდობით. დაესტანი დაეცა, სომხეთი დაემხო. ადერბეიჯანი მოისპო, ტფილისი გადაიბუგა, ბათომს დესანტები მოადგა... ასეთი იყო პრაქტიკული მოწოდება, „ჯანყების ხელოვნება“.

აი სანიმუშო მაგალითი:

— ჰეი, ვინა ხარ შენ, საიდან მოდიხარ?

— თქვენი ვარ, ტფილისიდან...

— რა ამბავია იქ?

— სასიხარულო, ტფილისი მენშევიკების ხელშია, ჟორდანია ჩამოვიდა, ბოლშევიკები ყველა დაჭერილა, ციხეები სავსეა...

— ჰეი, შენ საიდან მოქალაქევ?

— ბათომიდან ამხანაგო.

— რა ამბავია იქ?

— არეულობაა, მიდიან და მოდიან ინგლისის, საფრანგეთის და იტალიის ჯარები. ქალაქი მენშევიკებს უკვიათ... ბოლშევიკები დაბევრეტილა.

აი ასე არმუნებდნენ მენშევიკების აგენტები სოფლის მოსახლეობას. მაგრამ მაინც არ მოხდა მასსიური გამოსვლა. როგორც თვით პარიტეტული კომიტეტიც აცხადებს, მენშევიკებს „ხალხის ფართო მასსამ მხარი არ დაუჭირა, ჰათ შერჩათ მხოლოდ ის აქტიური ძალები, რომელიც ერის ზედა ფენებში იყო მოგროვილი და უმეტეს ნაწილად ტყეებში გახიზნული“. ამაშია მენშევიზმის დამარცხების მთელი სიმძიმე. ხალხი როგორც კი გაიგო მან, რომ მენშევიკები სტყუიან, მშრომელ ხალხს სძარცვავენ, თვითონ ამხედრა „ამხედრებულთა“ წინააღმდეგ.

მირომელი მასსა პასუხს აძლევს გაძეერებს, აგენტიურისტებს, ექსპლოატატორებს. „გამოსვლამ“ ფარა ახადა მენშევიზმის განზრახვებს. მან საეკვებით გამოუხა მშრომელი ხალხი მენშევიკური განწყობილებისაგან. მენშევიზმა შეისრულა თვითკვლელობის აქტი. ის შეიქნა გაიძეერობის და სიცრუის პოლიტიკის მსხვერპლი. ისტორიამ გამოუტანა საბოლოო განაჩენი.

ამის დამნახავ კონტრ-რევოლიუციამ დაკარგა სიმშვიდე, ღელავს, შფოთავს და სცდილობს თავი იხსნას მორალური და ფიზიკური სიკვდილისაგან.

ყოველგვარ ეშვების და მითქმა-მოთქმის გასაფანტავად სავინკოვი ბერს ახალ წერილს სპატიმროდან, რომელზედაც ის უარჰყოფს ყველა იმ მოსაზრებებს, რომლითაც ხსნიდნენ მის მიერ საბჭოთა ხელისუფლების ცნობას.

ამ წერილში ამბობს, რომ კომუნისტური პარტია განადგურებულ რუსეთის აღდგენისათვის დიდ მუშაობას აწარმოებს და მიაღწევს კიდეც მიზანს, რომ მან შესძლო ყოფილ რუსეთის იმპერიაში შემავალ ერთგვარითანება თანასწორობის პრინციპით და მიისწრაფვის საბჭოთა კავშირის გაძლიერებისა და აყვავებისკენ.

სავინკოვი აღიარებს, რომ დამარცხდა ბრძოლაში“ რომ მასთან ერთად დამარცხდენ საბჭოთა ხელისუფლების ყველა მოწინააღმდეგენი, როგორც ფიზიკურად ისე მორალურად.

საბჭოთა ხელისუფლებამ გაიმარჯვა, რადგანაც მას ჰპარს უჭერდა რუსის მუშა და გლეხი, რომელთა ნებისყოფა კანონია და მას უდად დაემორჩილოს ყველა, ვისაც უყვარს რუსეთის ხალხივინც ებრძვის საბჭოთა ხელისუფლებას რუსეთში ის უეჭველ ქვეყნების ბურჟუაზიის მიერ მოსყიდული საზიზღარი აგენტი და ჯალათია—აცხადებს სავინკოვი.

სავინკოვის გაჩხდების საერთაშორისო მნიშვნელობა აქეს; ის მეტად საყურადღებოა საქართველოს უკანასკნელი კონტრ-რევოლიუციონური ავანტიურის მინაარსის გასაგებათ. ჩვენმა პარიტეტულმა კონტრ-რევოლიუციამ თვითონაც აღიარა თავისი კავშირი სახვარ-გარეთის ბურჟუაზიასთან, მაგრამ ყველა ბნელი კუთხეები აქ სახიზღარი საქმისა კიდევ არ არის სავსებით გამოკანილი საათკარიაზე.

სავინკოვის განცხადების მიხედვით ჩვენ შეგვიძლია წარმოვიდგინოთ ევროპის, კერძოდ საფრანგეთის ბურჟუაზიის და მეორე ინტერნაციონალის შავი ხელის მონაწილეობა საქართველოს კონტრ-რევოლიუციონურ-ბანდიტურ გამოსვლებში.

მაგრამ ყველა ცდა ტიხაურ და საერთაშორისო კონტრ-რევოლიუციის მარცხით გათავდა რუსეთის ჯარებით ჩვენ მიც. სავინკოვი დაგვიანებით მიხედა ამას, დრო არის, რომ მიხვდეს მას კონტრ-რევოლიუციის შავბნელი საქმეების სხვა „მოღვაწენიც“.

კონტრ-რევოლიუცია მოკვდა და ვერავითარი უგუნური და უსაზრო გამოსვლები მის საქმეს ვერ უშველის და ვერ გამოაცოცხლებს.

ამას ამბობს და უტყუარად ადასტურებს სავინკოვის უკანასკნელი წერილები და განცხადებები.

გ. მუშაშვილი.

დამარცხებული კონტრ-რევოლიუციის აღსარება

ბორის სავინკოვის განცხადებამ საბჭოთა სასამართლოში უკანასკნელი სასიკვდილო ლახვარი ჰასცა საზღვარ-გარეთ გადაბინძნულ და შინ ბნელ სოროებში მიმალულ კონტრ-რევოლიუციას.

ევროპის ბურჟუაზიული პრესის ფურცლებს სავინკოვის გვარი არ სცილდება; რუსეთის თეთრ გვარდიელთა ჟურნალ-გაზეთები სხვადასხვა გზით სცდილობენ გააქარწყლონ ის შთაბეჭდილება, რომელიც სავინკოვის განცხადებამ დატოვა.

სავინკოვი მშიშარა კაცი არ არის; ის მრავალი წლების განმავლობაში ხელმძღვანელობდა სოციალ. რევოლიუციონერთა ტერორისტულ ორგანიზაციებს, მონაწილეობას იღებდა დიდ ტერორისტულ გამოსვლებში მეფის მთავრობის აგენტების წინააღმდეგ.

მთელი მისი ცხოვრება სიკვდილსა და სიცოცხლის შუა თამაშს წარმოადგენდა. მაგრამ ის მტკიცედ ადგა მის მიერ ერთხელ აღებულ ბრძოლის ხაზს და არასოდეს მის არ ღალატობდა. მისივე თხზულებებიდან სჩანს, რომ ის პირველადყოვლისა თავის პარტიის ღირსებაზე და ავტორიტეტზე ფიქრობდა და ყოველთვის მზად იყო ენაცვლებია მისთვის პირადი სიცოცხლე.

სავინკოვი გმირი იყო სოციალისტ-რევოლიუციონერთა პარტიისა მეფის თვითმპყრობელობის დამხობამდე. მისი პარტიის კონტრ-რევოლიუციონაურ ბნაკშიგადაბარგის შემდეგ ის კონტრ-რევოლიუციის სათავეში იდგა და დაუხდებელ—გააფთრებულ ბრძოლას აწარმოებდა საბჭოთა ხელისუფლების წინააღმდეგ.

არ არის პიროვნება, რომელსაც სავინკოვზე მეტი ხანი მიეყენებინოს საბჭოთა ხელისუფლებისათვის, არ არის დამნაშავე, რომელიც თავის წარსულის მიხედვით ღირსი იყოს სავინკოვზე მეტი სასჯელის.

და ეს უმძიმესი და უბოროტესი მტერი მუშურ-გლეხური ხელისუფლებისა მოულოდნელად აღიარებს თავისი შეცდომებს, თავის სასირცხვო დამარცხებას და მით თავსხარს სცემს სასიკვდილო განაჩენს უჭერს, მთელ კონტრ-რევოლიუციის ლაშქარს. სავინკოვი სცნობს საბჭოთა კავშირის მუშაურ-გლეხურ ხელისუფლებას და საბჭოთა ხელისუფლების პირობებში საერთაშორისო კონტრ-რევოლიუციის შავბნელი საქმეები, რომელიც ამ ყველაზე ქარგათ იცის, როგორც აქტიურმა მონაწილემ და ხელმძღვანელმა კონტრ-რევოლიუციონური ძუმაობისა.

მან ნათელჰყო შავ გენერლების კავშირი ლიიდ ჯორჯთან, მაკდონალდთან და საერთაშორისო ბურჟუაზიის ყველა აგენტებთან. სავინკოვის ჩვენება არის დიდი წიგნი საერთაშორისო მტაცებელთა ბრძოლის საზიზღარი ბუღალტერიის მუშის და გლეხის წინააღმდეგ, ის არის შავი ძეგლი საერთაშორისო კონტრ-რევოლიუციონურ ბურჟუაზიისათვის

პარიტეტულ კომიტეტის ღვეწრები

რომლებიც „შეპრებილი“ არიან. დღეს ჩეკას კლიტულებში

ანდრონიკაშვილი კონსტანტინე ემანუილის ძე

ყოფილი თავადი, ყოფილი დამფუძნებული კრების წევრი, ქალ. თელავის ყოფილი ქალაქის თავი, საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ მენშევიკების არალეგალურ ცეკას წევრი, პარიტეტული კომიტეტის თავმჯდომარე; სეით დევდარიანის დაპატიმრების შემდეგ მას ირჩევენ ცეკას თავმჯდომარეთ; ხელმძღვანელობდა ავანტიურის საქართველოში 29—31 აგვისტოს. დაპატიმრებულ იქნა ა. წ. 4 სექტემბერს ბანდების გამოსვლის დროს

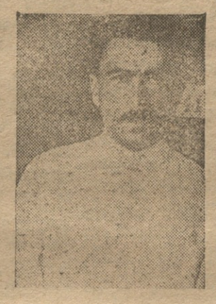

ჯაფარიძეილი იასონ ვლადიმერის ძე

ყოფილი აზნაური, ნაფიცი მსაჯული, ნაციონალ-დემოკრატიული პარტიის ცეკ პრეზიდიუმის წევრი პარტიულ კომიტეტის მდივანი. დაპატიმრებულია ბანდების გამოსვლის დროს.

ნინიძე კირილე ესეს ძე

ყოფილი აზნაური, ყოფილი დამფუძნებელი კრების წევრი, „სხივეულების“ პარტიის აღმასრულებელი კომიტეტის წევრი, პარიტეტული კომიტეტის წევრი, კათალიკოს ამბროსის დამცველი, მისი კონტრ-რევოლიუციონური მუშაობისათვის, რომელიც გამოიხატა გენუის კონფერენციისადმი მიმართვაში მოწოდებით ინტერვენციის და სხვ. შესახებ.

გიგაშვილი მიხეილ ნიკოლოზის ძე.

ყოფილი აზნაური, მემარჯვენე ესერების პარტიის წევრი, პარიტეტული კომიტეტის წევრი, ერთ-ერთი თავგამოდებული მომხრე შეიარაღებული აჯანყების.

დაპატიმრებულ იქნა პარიტეტული კომიტეტის სხვა წევრებთან ერთად, ბანდების გამოსვლების დროს.

იოსნელი მიხეილ ნიკოლოზის ძე.

ყოფილი აზსაური, ექიმი, ნაციონალ-დემოკრატების არალეგალურ ცეკას პრეზიდიუმის წევრი, პარიტეტულ კომიტეტთან არსებული სამხედრო კომისიის წევრი, საქართველოს პარიტეტული კომიტეტის წარმომადგენელი ჩრდილოეთ - კავკასიის კონტრ-რევოლიუციონური ჯგუფის აჯანყების მომზადებელ შტაბში, რომელსაც დაუკავშირა ბანდიტი ჩოლოყაშვილი უცნოეთიდან ნოე ჟორდანიის მიერ გამოგზავნილი აჯანყების გეგმის განსახორციელებლად.

ჯინორია გიორგის ევგენის ძე

ყოფილი აზნაური, მენშევიკების ცეკას პრეზიდიუმის წევრი. პარიტეტულ კომიტეტთან არსებული სამხედრო კომისიის თავმჯდომარე (ვ. ნოდიას დაპატიმრების შემდეგ); უკანასკნელ დროს დანიშნული იყო პარიტეტული კომიტეტის დავალებით შედგენილ ბანდების გამოსვლის ხელმძღვანელად ქუთაისის გუბერნიაში.

საფრანგეთმა გადაწყვიტა იცნოს საბჭოთა კავშირი

საბჭოთა კავშირის ცნობა საფრანგეთის მიერ მოხდება ოქტომბერში

ინგლისის მუშათა კარტია მოითხოვს ჩვენგან დადებულ ხელშეკრულების დემენტიციებას

„ოსვალეთის მთავრობა სცნობს მხოლოდ საბჭოთა კავშირის წარმომადგენელს“

საფრანგეთი გვიცნობს

დე-მონზის კომისიის დაარსება

პარიზი. 14 სექტემბერი. მთელი საფრანგეთის პრესას მოსწყურა ცნობა იმის შესახებ, რომ დაარსდა კომისია, რომელიც შეისწავლის საბჭოთა კავშირის ცნობის საკითხს. **პრესის უმეტესი ნაწილი ამ ცნობას უკეთებს კომენტარიებს დღეპათი კილოთი.** მხოლოდ უკიდურესი ნაციონალისტური „ეკლერი“ უწოდებს მთავრობის ამ გადაწყვეტილებას უგუნურობას და „ევედრება“ სენატორ დე-მონზის კარგად შეისწავლოს საკითხი მანამდე, ვიდრე მიღებული იქნებოდეს რაიმე გადაწყვეტილება.

მესამე დღეს დასახელებულ პირებს გარდა, კომისიაში შედიან ავრეთვე გარეშე საქმეთა სამინისტროს იურისკონსულტი დე-შეეალე და სოციალისტი დეპუტატი ლონგი-მუტე, ერთის მარჯვენა ხელი. მნიშვნელოვანია, რომ მუტეს მაგიერ კომისიაში შევა სოციალისტი დეპუტატი ბლიუმი.

„მომლიბრ“-ის სიტყვით, რომელიც ამჟამად წარმოადგენს მთავრობის ორგანოს, კომისია დაუყოვნებლივ მიემხრობა საბჭოთა კავშირის უშენიშვნოდ ცნობას. მაგრამ საკითხი ნორმალურ ურთიერთობის განახლებას შესახებ განხილული იქნება დამოუკიდებლად ცნობის საკითხისაგან, ვინაიდან ის მოითხოვს საბჭოთა მთავრობისაგან მთელ რიგ პირობების შესრულებას.

„კომისიის მუშაობამ,—აცხადებს გაზეთი,—უნდა განვლოს სამი ეტაპი: განსაკუთრებით ცნობა, თანაბრზომლობის პირობების გამომუშავება და ნორმალურ დიპლომატიურ და სავაჭრო ურთიერთობის განახლება.

„ეკსელსიორ“ აცხადებს, რომ ის ნაბიჯები, რომელსაც სდგამს საფრანგეთის მთავრობა, მოწმობს იმას, რომ საფრანგეთი სრულებით არ არის დაინტერესებული და არ ისახავს მიზნად რუსეთის ექსპლოატაციას.

„მაგრამ ცნობის საკითხი,—ამბობს გაზეთი,—მჭიდროდ უნდა იქნეს დაკავშირებული რუსეთის ვალთან, რომელმაც მთანთქა საფრანგეთის მარაგი“.

„ეშორმასიონ“ ალიარებს, რომ საჭიროა დავიდეთ ცნობის გზას, და აცხადებს, რომ მოსკოვის წინააღმდეგ ამჟამად თითქოს „გადაუჭრელი“ დილმა: დაიცვას კომუნიზმის პრინციპები საბჭოთა კავშირის მიერ, ან უარი სთქვას მათზე თავისი ურთიერთობის დროს კაპიტალისტურ სახელმწიფოებთან.

„მატენ“ აღნიშნავს, **რომ მოლაპარაკება მოსკოვთან დაიწყება მხოლოდ ცნობის შემდეგ.** „გამორკვეულია,—ამბობს გაზეთი,—ვინ იქნება უფლებით აღჭურვილი საფრანგეთის მხრით მოლაპარაკების საწარმოებლად. მაგრამ, როგორც სჩანს, არჩევა მოხდება არა ცნობილ დიპლომატების წრეებს შორის და არც იმ პოლიტიკურ მოღვაწეებიდან, რომლებიც წინად გართული იყვნენ რუსეთ-საფრანგეთის საკითხში.

ცნობა აუცილებელია

მარტიენი საბჭოთა კავშირთან „თანამშრომლობის“ შესახებ.

პარიზი. 14 სექტ. ფრანგი ჟურნალისტი მარტიენი „კოტიდიენ“-ის ფურცლებზე აყენებს კითხვას, შესაძლებელია თუ არა ამჟამად თანამშრომლობა საბჭოთა კავშირთან. ის **აცხადებს, რომ ხერიოზულ ცდებს თანამშრომლობის დღემდე არ გამოუღია ნაყოფი, საფრანგეთის მთავრობის გულგრილობისა და ბანკების მტრული განწყობილების გამო საბჭოთა კავშირის მიმართ.**

„კაპიტალისტებს ესლა თამამად შეეძლოთ მოეთავსებიათ თავისი კაპიტალი საბჭოთა კავშირში“ სწერს მარტიენი,—ვინაიდან მხოლოდ ახალი მუშაობით შეიძლება იმ თანხების გადარჩენა, რომელიც ერთ დროს დაბანდებული იქნა რუსეთის წარმოებებში“.

მარტიენი აღნიშნავს, რომ „მუშაობის“ განახლების ინიციატივა საბჭოთა კავშირში უნდა გამომდინარეობდეს მსხვილ კონსორციუმებისაგან, რომელთაც შეეძლებათ შეთანხმების მაღწევა მთავრობასთან თანასწორ საფუძვლებზე.

ცნობა მოხდება ოქტომბერში

პარიზი, 14 სექტემბერი. როგორც სჩანს, საბჭოთა კავშირთან წარმოლურ ურთიერთობის განახლების აუცილებლობას საფრანგეთში ყველა აღიარებს. არავის ეჭვი არ შეხდის იმაში, რომ პარლამენტის უმრავლესობა მოიწონებს საბჭოთა კავშირის იურიდიულად ცნობას. ცნობა მოხდება, ალბად, ოქტომბერში.

სენატორმა დე-მონზიმ, რომელსაც ახახელებენ საფრანგეთის მომავალ ელჩად მოსკოვში, „რომსტა“-ს კორესპონდენტს განუცხადა, რომ ის გაემგზავრება მოსკოვში 1 ოქტომბრამდე.

მუშათა კლასის ხმა

ინგლისის პროფკავშირების და მუშათა პარტიის მანიფესტი.

ლონდონი. 14 სექტემბერი. ტრედიუნიონების გენერალურმა საბჭომ და მუშათა პარტიის აღმასრულებელმა კომიტეტმა გამოუშვეს მანიფესტი, რომელშიაც ნათქვამია საზგასმით, რომ ინგლისის-საბჭოთა კავშირის ხელშეკრულების დამკვიდება იქნება ერთგვარი კომპენსაცია იმ ზარალისათვის, რომელიც მიაყენა რუსეთს ევროპის კოალიციის ინტერვენციამ, რომელიც ფინანსებს აწყდებდა კოლჩაკს, დენიკინს, იუდენიჩს და ვრანგელს. მანიფესტში ნათქვამია, რომ ხელშეკრულების დამკვიდება ხაშუალებას მისცემს საბჭოთა მთავრობას გამოიყენოს თავისი აფარებელი რესურსები და გამოიწვევს ინგლისის ვაჭრობის აღორძინებას, საბჭოთა კავშირიდან ნედლი მასალების შემოზიდვის გამო, რაც საშუალებას აღმოუჩენს ბევრს ინგლისელ მუშებს.

მანიფესტი აცხადებს, რომ ინგლისის მუშათა კლასი პროტესტს აცხადებს ინგლისის ბურჟუაზიის ზოგიერთი ჯგუფების წინააღმდეგ, რომელთაც სურთ საბჭოთა კავშირის მმართველობის ფორმების შეცვლა და აღიარებს, რომ საიმოთა კავშირის შესვლას საერთაშორისო ოჯახში მოითხოვენ ორთავე მხარის ინტერესები.

მანიფესტი მოუწოდებს ხელშეკრულებისათვის აქტიურად მხარის დაჭერისაკენ.

ერიოს უსაყვედურებენ

პარიზი. 14 სექტ. „ეურნალ დე-დება“ გაკვირვებულია, მით რომ საფრანგეთის მთავრობა ემზადება საბჭოთა კავშირის საცნობად და ამაეე დროს არ იჩენს იმ სიფრთხილეს, რომელზედაც ლაპარაკი იყო მთავრობის დეკლარაციაში. გაზეთის აზრით, ცნობა ეწინააღმდეგება საღ შეხედულებას და საფრანგეთის დიპლომატიურ გამოცდილებას. მით უფრო რომ საქმე ეხება ურთიერთობის განახლებას იმ მთავრობასთან, **რომელიც ყოველდგარ საშუალებებს მიმართავს ბურჟუაზიულ წესწყობილებასთან ბრძოლისათვის.**

გაზეთი ხაზს უსვამს, რომ ნაბიჯები, რომელსაც სდგამს საფრანგეთის მთავრობა, მით უფრო ნაჩქარევია, რომ საბჭოთა კავშირის ცნობამ **ინგლისის მიერ უკვე მოგვცა „პირველ დაწყებითი გამოცდილება“** და ხელი შეუწყო მაკდონალდის მდგომარეობის შერყევას.

აღნიშნავს რა შემდეგში, **რომ ცნობა წინდაწინვე გადაწყვეტილია,** გაზეთი აცხადებს: „რომ არსებითად ეს არის საფრანგეთის მიერ თავისი უძლურების ცნობა. საფრანგეთი ჩაყენებული იქნება არახელსაყრელ მდგომარეობაში მომავალ მოლაპარაკების დროს“.

დასასრულს გაზეთი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ დე-მონზის კომისიის ყველა წევრებს შორის ცნობას შეიძლება წინააღმდეგობა გაუწიოს მხოლოდ ნიუალნსმა: დანარჩენები კი მიეკვრებიან ცნობასო.

მენშევიკებს არავინ სცნობს

ანგორა. 13 სექტემბერი. ანგორის სატელეგრაფო სააგენტო ოფიციალურად იტყობინება; **„ოსმალეთის რესპუბლიკის მთავრობა სცნობს მხოლოდ საბჭოთა ხალხის ანგორაში და არავითარ სხვა წარმომადგენლობებს ყოფილი რუსეთისა, მათ შორის** არც მენშევიკური საქართველოსი.

ბერლინის ახალი ტრაგედია

ბერლინის მუნიციპალიტეტის ბინათმოწყობის სამმართველოს უფროსის მკვლელობა

ბერლინი, 15 მარტი. (ტელეგრაფით.) ბერლინის მუნიციპალიტეტის ბინათმოწყობის სამმართველოს უფროსი ბ-ნი ფრანკელი ამ დილით თავის ბინაში მკვლელის ხელით მოკლული იქნა. მკვლელი ბინაში შეიჭრა, როდესაც ფრანკელი ცოლთან ერთად ჩაის სვამდა. მკვლელმა ფრანკელს ორი ტყვია ესროლა, ერთი ცოლს. ორივე მათგანი ადგილზე მოკვდა. მკვლელი დაიჭირეს.

ბერლინის ბინათმოწყობის სამმართველოს უფროსის მკვლელობა

ბერლინი, 14 მარტი. ბერლინის მუნიციპალიტეტის ბინათმოწყობის სამმართველოს უფროსი ფრანკელი დღეს დილით თავის ბინაში მკვლელის ხელით მოკლეს. ფრანკელი ცოლთან ერთად ჩაის სვამდა, როდესაც მკვლელი ბინაში შეიჭრ

ორშაბათი, 15 ნოემბერი 1926 წელი. № 211 (1066)

ბრძოლა ბანკირების წინააღმდეგ

ბანკირების ახალი ტაქტიკა

ბანკირების ბრძოლა ხალხის წინააღმდეგ ახალ ფორმებს იღებს. ბანკირები ცდილობენ ხალხის ბრძოლის ფორმები შეცვალონ, ხალხის ბრძოლის ფორმები ისეთი გახადონ, რომ ბანკირებს ხალხის ბრძოლის ფორმების წინააღმდეგ ბრძოლა გაუადვილდეს.

ბანკირების ბრძოლის ახალი ფორმების ერთ-ერთი ნიმუშია ბანკირების ბრძოლა ხალხის ბრძოლის ფორმების წინააღმდეგ, ბრძოლა ხალხის ბრძოლის ფორმების წინააღმდეგ, ბრძოლა ხალხის ბრძოლის ფორმების წინააღმდეგ.

ВЫСШИЕ ЖЕНСКИЕ ВОСТОЧНЫЕ КУРСЫ
ПРИ ГОСУДАРСТВЕННОМ ИНСТИТУТЕ ЖИВЫХ ВОСТОЧНЫХ ЯЗЫКОВ

Открыт прием на 1924/25 учебный год на 1-й курс Высших женских восточных курсов при Государственном институте живых восточных языков.

Срок приема заявлений — до 1 ноября с. г.

Прием производится по конкурсу аттестатов зрелости, выданных женскими гимназиями, реальными училищами и институтами благородных девиц.

Для поступления на курсы необходимо иметь полный курс средней школы.

Подробности можно узнать в канцелярии Института живых восточных языков (Моховая, 29) ежедневно, кроме воскресных и праздничных дней, от 2 до 4 часов дня.

Ректор Института живых восточных языков **Н. Марр**.

Секретарь **Н. Державин**.

ВЫСШИЕ ЖЕНСКИЕ ВОСТОЧНЫЕ КУРСЫ
ПРИ ГОСУДАРСТВЕННОМ ИНСТИТУТЕ ЖИВЫХ ВОСТОЧНЫХ ЯЗЫКОВ

Открыт прием на 1924/25 учебный год на 1-й курс Высших женских восточных курсов при Государственном институте живых восточных языков.

Срок приема заявлений — до 1 ноября с. г.

Прием производится по конкурсу аттестатов зрелости, выданных женскими гимназиями, реальными училищами и институтами благородных девиц.

Для поступления на курсы необходимо иметь полный курс средней школы.

Подробности можно узнать в канцелярии Института живых восточных языков (Моховая, 29) ежедневно, кроме воскресных и праздничных дней, от 2 до 4 часов дня.

Ректор Института живых восточных языков **Н. Марр**.

Секретарь **Н. Державин**.

ВЫСШИЕ ЖЕНСКИЕ ВОСТОЧНЫЕ КУРСЫ
ПРИ ГОСУДАРСТВЕННОМ ИНСТИТУТЕ ЖИВЫХ ВОСТОЧНЫХ ЯЗЫКОВ

Открыт прием на 1924/25 учебный год на 1-й курс Высших женских восточных курсов при Государственном институте живых восточных языков.

Срок приема заявлений — до 1 ноября с. г.

Прием производится по конкурсу аттестатов зрелости, выданных женскими гимназиями, реальными училищами и институтами благородных девиц.

Для поступления на курсы необходимо иметь полный курс средней школы.

Подробности можно узнать в канцелярии Института живых восточных языков (Моховая, 29) ежедневно, кроме воскресных и праздничных дней, от 2 до 4 часов дня.

Ректор Института живых восточных языков **Н. Марр**.

Секретарь **Н. Державин**.